ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 12ης Μαΐου 1971*

Αντικείμενο της υποθέσεως:

Ερμηνεία των άρθρων 2 και 4 του κανονισμού 19 του Συμβουλίου της ΕΟΚ, περί βαθμιαίας δημιουργίας κοινής οργανώσεως των αγορών στον τομέα των σιτηρών (Amtsblatt 1962, σ. 933).

Διατακτικό της αποφάσεως:

1) Στο άρθρο 4 του κανονισμού 19 του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, περί βαθμιαίας δημιουργίας κοινής οργανώσεως των αγορών στον τομέα των σιτηρών, πρέπει να δοθεί η έννοια ότι, για τον υπολογισμό της τιμής κατωφλίου των σιτηρών, η ενδεικτική τιμή βάσεως θα πρέπει να μειώνεται, μεταξύ άλλων, κατά ένα σταθερό ποσό που αντιστοιχεί στην επιβάρυνση που συνεπάγεται η επιβολή εσωτερικών φόρων κατά την εισαγωγή, όπως είναι η εξισωτική εισφορά κύκλου εργασιών (Umsatzausgleichsteuer).

2) Το άρθρο 4, δεύτερη παράγραφος, δεν είναι δυνατόν να θεωρηθεί ότι παρέχει στην Επιτροπή την εξουσία να καλύπτει με τη συμπεριφορά της τα ενδεχόμενα σφάλματα των εθνικών αρχών κατά την εκτέλεση των προβλεπομένων από το εν λόγω άρθρο έργων.

Πρόταση του γενικού εισαγγελέα:

Ταυτίζεται κατά βάση με το διατακτικό.

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.